

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobkyně: **L. s.r.o.**
sídlem Hrubá Vrbka 189

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Ministra zemědělství ze dne 3.7.2014, č.j. 48019/2014-MZE-12151,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobkyně se u Městského soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým nebylo vyhověno námitce podle ust. § 3g odst. 7 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

„zákon o zemědělství“), proti oznámení ministerstva zemědělství, Krajské agentury pro zemědělství a venkov, pracoviště Hodonín (dále též „agentura“), ze dne 6.2.2014, č.j. EP84061/96/5, sp.zn. 46/2013/LPIS-FAJ (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „oznámení“), o neprovedení změny evidovaných údajů v evidenci půdy podle uživatelských vztahů u půdních bloků, resp. dílů půdních bloků, uvedených v tomto oznámení a nacházejících se v katastrálním území H. V., ve čtverci 530-1200. Důvodem neprovedení změny byla skutečnost, že žalobkyně jakožto ohlašovatelka změny nedoložila právní důvod užívání, zatímco dosavadní uživatelka M. K. (dále též „dosavadní uživatelka“) právní důvod užívání doložila, popřípadě u některých pozemků nedoložila právní důvod užívání ani žalobkyně, ani dosavadní uživatelka, proto byl pozemek vyňat z evidence půdy.

- 2 Žalobkyně nepovažuje za správné, aby žalovaný pro posouzení relevantního uživatelského vztahu vzal za stěžejní čestné prohlášení vlastníka pozemku. Odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.7.2006 č.j. 7 As 26/2005-67, v němž považuje za zásadní větu „*Aby v daném případě ústav mohl v rámci své kompetence provést zápis do evidence, musel posoudit, který z podnikatelů tyto chmelnice užívá a z jakého právního titulu.*“ Žalovaný měl proto vyhodnotit střet duplicitních nájemních smluv jako předběžnou otázku a vyřešení této předběžné otázky na základě platných právních předpisů řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnit, místo toho však žalovaný svoji rozhodovací činnost nahradil subjektivním čestným prohlášením vlastníka pozemku, který navíc nemůže být ve vztahu k oběma v úvahu přicházejícím nájemcům zcela v nezávislém postavení.
- 3 Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout s tím, že vzájemné neshody jednotlivých hospodařících subjektů může vyřešit pouze civilní soud, jenž by na základě žalob závazně určil, které nájemní vztahy jsou platné, a které nikoliv.
- 4 Žalovaný osvětlil, že v desítkách probíhajících řízení o aktualizaci evidence půdy v katastrálním území M. a H. V. byly všemi zúčastněnými subjekty neustále předkládány další a další smlouvy stále starších dat a rovněž duplicitní smlouvy. V této situaci si pak žalovaný pouze z předkládaných nájemních smluv nemohl učinit úsudek o tom, který z uživatelů předložil doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy. Žalovaný proto vyzval k předkládání čestných prohlášení vlastníků pronajímaných pozemků s tím, aby uvedli, komu vlastně pozemky pronajali. Vycházelo se přitom z předpokladu, že vlastník by měl mít nejlepší přehled o tom, do jakých právních vztahů vstoupil a komu pronajal své pozemky. V případě více čestných prohlášení od stejného vlastníka pak správní orgány dávají přednost úředně ověřenému čestnému prohlášení, jinak nejstaršímu z předložených čestných prohlášení.
- 5 Z hlediska evidence půdy je pak jedinou možností nápravy nežádoucího evidenčního stavu dohoda všech zúčastněných subjektů. O smírné řešení se žalovaný již opakovaně, ale bohužel marně pokoušel.
- 6 Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 21.6.2018. Žalobkyně i žalovaný při něm setrvali na svých písemně vyjádřených stanoviscích.

- 7 Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 8 Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným soud zjistil, že dne 6.3.2013 bylo zahájeno řízení ve věci aktualizace evidence půdy. Ohlašovatelem změny byla žalobkyně, účastníkem dotčeným ohlášenou změnou byla dosavadní uživatelka. Dne 21.8.2013 bylo pod č.j. EP84061/96/5, sp.zn. 46/2013/LPIS-FAJ vydáno oznámení o neprovedení některých změn. Proti oznámení podaly obě účastnice řízení námitky, následně ministr zemědělství vydal k námitkám žalobkyně rozhodnutí č.j. 74566/2013-MZE-12151 ze dne 22.11.2013, v němž některým námitkám vyhověl a v příslušné části napadené oznámení zrušil, ve zbývající části oznámení nabylo právní moci (námitky buď nebyly podány, nebo jim nebylo vyhověno). K námitkám dosavadní uživatelky vydal ministr zemědělství stejného dne rozhodnutí č.j. 74569/2013-MZE-12151, v němž opět některým námitkám vyhověl a v příslušné části napadené oznámení zrušil, ve zbývající části oznámení nabylo právní moci (námitky buď nebyly podány, nebo jim nebylo vyhověno). Agentura v dalším řízení dne 6.2.2014 vydala prvostupňové rozhodnutí, kam z důvodu přehlednosti a komplexnosti zopakovala i údaje o neprovedení změn dle pravomocné části výše popsaného oznámení ze dne 21.8.2013.
- 9 Žalobkyně podala dne 12.2.2014 námitky proti prvostupňovému rozhodnutí v části, která se týkala neprovedení deseti změn; proti zbývající části prvostupňového rozhodnutí žalobkyně námitky neměla. Oznámení o neprovedení osmi změn z deseti namítaných žalobkyní je přitom předmětem pravomocného rozhodnutí agentury ze dne 21.8.2013 a v prvostupňovém rozhodnutí ze dne 6.2.2014 je pouze zopakováno. Z toho důvodu se ministr zemědělství v napadeném rozhodnutí věcně zabýval jen námitkami o neprovedení dvou změn, jejichž oznámení dosud nenabylo právní moci, a to v půdním bloku, respektive v dílu půdního bloku č. 7201/34, č. parc. 4148, a v půdním bloku, respektive v dílu půdního bloku č. 7201/27, č. parc. 4355/2.
- 10 Pokud jde o část námitky týkající se půdního bloku č. 7201/34 na pozemku č. parc. 4148, který je ve spoluvlastnictví dvou osob, agentura v prvostupňovém rozhodnutí popsala nájemní smlouvy předložené žalobkyní (z let 2002, 2006) a předložené dosavadní uživatelkou (z roku 2008); z datace smluv a z doby nájmu tam specifikované je přitom zjevné, že jde o duplicitní smlouvy, kdy dle jejich obsahu by mělo nájemní právo svědčit žalobkyni i dosavadní uživatelce pro stejné časové období. O duplicitě smluv není žalobkyní a žalovaným sporu. Vzhledem k tomu, že dosavadní uživatelka dodatečně předložila další nájemní smlouvy z roku 2002, agentura uznala nájem v nich sjednaný jako právní důvod užívání svědčící ve prospěch dosavadní uživatelky a změnu požadovanou žalobkyní proto neprovedla. Žalobkyně v námitkách ze dne 12.2.2014 zpochybnila pravost těchto dodatečně předložených nájemních smluv, objasnila, z jakých konkrétních okolností dovozuje jejich falzifikaci a antedatci, namítla, že čestná prohlášení obou spoluvlastnic pozemku, kterými se zaštiťovala námitková komise v návrhu na rozhodnutí o podaných námitkách, není možné dohledat, požádala, aby dotčený pozemek byl zakreslen podle platných nájemních smluv svědčících žalobkyni. Ministr zemědělství

v napadeném rozhodnutí námitce nevyhověl s odůvodněním, že dosavadní užívatelkou dodatečně předložené nájemní smlouvy nesou ze všech předložených smluv nejstarší datum, proto osvědčují právní důvod užívání ve prospěch dosavadní užívatelky. Neuvěřil tvrzení žalobkyně o antedataci smluv, které žalobkyně opírala o časový nesoulad data vzniku předmětného nájemce dle obchodního rejstříku a data vzniku nájmu dle smlouvy z roku 2002, když zápis do obchodního rejstříku má pouze deklaratorní charakter a skutečné údaje o nájemci správní orgány zjistily z jiných listin.

- 11 Pokud jde o část námítky týkající se půdního bloku č. 7201/27 na pozemku č. parc. 4355/2, agentura v prvostupňovém rozhodnutí popsala nájemní smlouvy předložené žalobkyní (z roku 2007) a předložené dosavadní užívatelkou (z roku 2002, 2006); rovněž v případě těchto smluv je z datace a doby nájmu tam specifikované zjevné, že jde o duplicitní smlouvy, což žalobkyně a žalovaný činí nesporným. Dále agentura popsala čestná prohlášení předložená žalobkyní i dosavadní užívatelkou, konstatovala, že obě čestná prohlášení jsou učiněna vlastníkem předmětného pozemku a přitom se obsahově vzájemně vylučují, agentura mínila vyjít z údajů z čestného prohlášení z roku 2013 svědčícího ve prospěch žalobkyně, avšak podle námitkové komise je třeba vyjít z čestného prohlášení z roku 2012 svědčícího ve prospěch dosavadní užívatelky, neboť pozdější čestné prohlášení z roku 2013 se zcela protikladným obsahem vyznívá nevěrohodně a účelově. Změna požadovaná žalobkyní proto nebyla provedena. Žalobkyně v námitkách ze dne 12.2.2014 předeštlá genezi obou čestných prohlášení a zdůvodnila, proč v pozdějším čestném prohlášení z roku 2013 vlastník pozemku neguje obsah svého vlastního prohlášení z roku 2012, namítla, že žalovaný nemůže brát v potaz pouze čestná prohlášení, obzvláště když z kontextu celkové situace ohledně čerpání dotací v dané lokalitě musí být žalovanému zjevná jejich nevěrohodnost, zpochybnila pravost nájemních smluv předložených dosavadní užívatelkou. Ministr zemědělství v napadeném rozhodnutí námitce nevyhověl s odůvodněním, že dosavadní užívatelkou předložené úředně ověřené čestné prohlášení z roku 2012 vyznívá naprosto jednoznačně a určitě, každé jiné pozdější čestné prohlášení s jiným obsahem nemůže obstát. Námitku nepravdivosti nájemních smluv ministr zemědělství vypořádal společně s námitkou týkající se půdního bloku č. 7201/34 na pozemku č. parc. 4148 (viz předchozí odstavec tohoto rozsudku).
- 12 Podle ust. § 3g odst. 1 zákona o zemědělství jestliže dojde ke změně uživatele půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku, ke změně uživatele půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku, k ukončení užívání půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku nebo ke změně druhu zemědělské kultury na půdním bloku, popřípadě dílu půdního bloku podle kritérií uvedených v § 3i, je dosavadní uživatel povinen ji ohlásit nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy tato změna nastala, ministerstvu a předložit doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy.
- 13 Podle odst. 3 téhož ustanovení zjistí-li ministerstvo, že ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavce 1 je v rozporu s údaji vedenými v evidenci půdy, s jiným ohlášením změny nebo s ohlášením zařazení, vyzve uživatele, který učinil ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, popřípadě uživatele dotčeného tímto ohlášením k předložení písemné dohody odstraňující vzájemný rozpor nebo k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu, a to ve lhůtě stanovené ministerstvem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Zjistí-

li ministerstvo, že ohlášení změny nebo ohlášení zařazení je nepravdivé nebo neúplné, vyzve uživatele k odstranění vad ohlášení změny nebo ohlášení zařazení, a to ve lhůtě stanovené ministerstvem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy.

- 14 Podle odst. 4 téhož ustanovení ministerstvo provede aktualizaci evidence půdy podle ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavce 1, jestliže
 - a) údaje v ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení neshledá nepravdivými, popřípadě neúplnými,
 - b) ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení je doloženo písemnou dohodou podle odstavce 3 nebo uživatel, který učinil ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, předložil doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 3. Ministerstvo vydá osobě, která ohlásila změnu, jakož i dalším osobám, pokud se jich změna týká, oznámení o provedení změny v evidovaných údajích.
- 15 Podle odst. 5 téhož ustanovení ministerstvo aktualizaci evidence půdy podle ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení podle odstavce 1 neprovede a tuto skutečnost s uvedením důvodu oznámí písemně uživateli, který učinil ohlášení změny, jestliže
 - a) i po předložení dokladu podle odstavce 3 shledá údaje v ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení nepravdivými,
 - b) uživatel, který učinil ohlášení změny, popřípadě ohlášení zařazení, nedoložil písemnou dohodu podle odstavce 3 nebo doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 3.
- 16 Podle odst. 7 téhož ustanovení může uživatel proti oznámení podle odstavce 5 podat ministerstvu nejpozději do 15 dnů ode dne jeho doručení písemnou námitku, která musí být odůvodněna. Podaná námitka nemá odkladný účinek. O podané námitce rozhodne ministr zemědělství na základě návrhu jím ustavené zvláštní námitkové komise. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje uživateli a je konečné.
- 17 Podle odst. 14 téhož ustanovení se na řízení podle odstavců 1 až 13 nevztahuje správní řád, s výjimkou lhůt a doručování.
- 18 Podle ust. § 177 odst. 1 správního řádu se základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.
- 19 Podle ust. § 2 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
- 20 Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.7.2006 č.j. 7 As 26/2005-67 pokud vznikne spor mezi dvěma podnikateli s chmelem o tom, kdo z nich má být zapsán do evidence chmelnic (ust. § 4 odst. 1 a 2 zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů), musí správní orgán posoudit, který z těchto dvou podnikatelů splňuje definici „podnikatel s chmelem“. Takové rozhodnutí nijak neupravuje vzájemné vztahy

mezi těmito dvěma podnikateli ve smyslu soukromoprávním, ale pouze určuje, který z podnikatelů bude v evidenci chmelnic zapsán.

- 21 Žalobkyně v žalobě odkázala právě na uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu a namítala, že žalovaný zvolil nesprávný podklad pro rozhodnutí, resp. nesprávné kritérium pro rozhodnutí ve věci evidence. Vytýkala, že nevyhodnotil střet duplicitních nájemních smluv a místo toho přihlédl k subjektivním prohlášením vlastníka pozemku, a tím zatížil své rozhodnutí vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Městský soud v Praze neshledal tuto námitku odůvodněnou.
- 22 Z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.7.2006, č.j. 7 As 26/2015-67, jehož se dovolává nejen žalobkyně, ale i žalovaný, vyplývá, že pokud vznikne spor mezi dvěma podnikateli o tom, kdo má být zapsán do evidence, musí správní orgán pro zápis do evidence posoudit, který z podnikatelů chmelnice užívá a z jakého titulu. Z uvedeného rozsudku tedy vyplývá, že správní orgán je povinen zjistit, jaké jsou užívací vztahy, a musí posoudit, kdo předmětné pozemky užívá a z jakého právního titulu. Z uvedeného rozsudku rozhodně nevyplývá, že by správní orgán v řízení o žádosti o změně evidovaných údajů v evidenci půdy podle užívatelských vztahů byl oprávněn řešit otázku, zda předložený užívací titul je platný či nikoliv, že by správnímu orgánu příslušelo rozhodnout, že jeden z více subjektů, kteří tvrdí svá užívatelská či vlastnická práva, je subjektem oprávněným a druhý nikoliv.
- 23 Při posuzování povinnosti zjistit skutečný stav věci v takovém rozsahu, aby bylo možno žádost o provedení změny v evidenci posoudit, je nutno respektovat charakter evidence. Jak Městský soud v Praze uvedl již ve svém jiném rozsudku, vydaném dne 24.10.2017 pod č.j. 11 A 155/2015-58, smyslem vedení evidence využití zemědělské půdy je podle ust. § 3a odst. 1 zákona o zemědělství vytvoření podkladů pro kontrolu správnosti údajů uvedených v žádosti o dotaci a slouží ke kontrole plnění podmínek dotace. Evidence zemědělské půdy podle užívatelských vztahů je záznamem zákonem stanovených informací, které slouží ke zjednodušení a urychlení poskytování dotace a ke kontrole jejich plnění, když správní orgán při poskytování dotací vychází z informací, které jsou do této evidence zapsány na základě průkazných dokladů, které jsou předloženy příslušnou osobou. V případě, kdy dojde ke změně hranic půdního bloku či ke změně uživatele nebo ke změně zemědělské kultury a dalších údajů (§ 3g odst. 1 zákona o zemědělství), přichází v úvahu aktualizace evidence půdy. Z ustanovení § 3g odst. 5 zákona o zemědělství pak vyplývá, že ministerstvo aktualizaci evidence půdy podle ohlášení změny neprovede, jestliže i po předložení dokladů shledá údaje v ohlášení změny nepravdivými anebo jestliže uživatel, který učinil ohlášení změny, nedoložil písemnou dohodu podle odst. 3 tohoto ustanovení (písemná dohoda odstraňující vzájemný rozpor či doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy) nebo doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odst. 3 tohoto ustanovení.
- 24 Z uvedeného vyplývá, že cílem aktualizace evidence je zajistit, aby byl evidován takový stav, který je v souladu s reálnými podmínkami, cílem je uvést stav evidence a zapsaných uživatelů do souladu s realitou. Tomu odpovídají také důvody, pro které je třeba aktualizace provádět, jež jsou obsaženy v § 3g odst. 1 zákona o zemědělství.

- 25 Je nutno zdůraznit, že při posuzování otázky, zda jsou splněny podmínky pro změnu zápisu do evidence využití půdy, musí být vždy respektována kompetence správního orgánu, který je oprávněn posoudit pouze to, zda jsou splněny podmínky pro změnu zápisu v evidenci. Správnímu orgánu nepřísluší řešit spory, respektive otázku platnosti či neplatnosti jednotlivých nájemních smluv, které byly v této věci předloženy.
- 26 V této věci byly správní orgány jako předběžnou otázku povinny posoudit, zda žalobkyně jako oznamovatelka změny doložila, že je reálným uživatelem předmětných pozemků. Tato skutečnost však v průběhu řízení nebyla jednoznačně zodpovězena, protože byly předloženy smlouvy o nájmu, které zpochybňují oprávněnost žalobkyně předmětné pozemky fakticky užívat. Není-li tedy jednoznačně postaveno, že žalobkyně je oprávněným uživatelem předmětných nemovitostí, nejsou splněny podmínky pro to, aby jí požadované změny do evidence byly zapsány. Posouzení otázky, zda je oprávněna hospodařit na předmětných pozemcích žalobkyně nebo jiné subjekty, ve vztahu k nimž byly doloženy jiné nájemní smlouvy, neznámá, že by správní orgány autoritativně rozhodovaly o existenci vztahů. Jde pouze o úsudek o předběžné otázce, nikoliv o řešení sporu o užívání. Úkolem správního orgánu pro účel zápisu do evidence je posoudit, kdo půdu užívá a z jakého právního titulu. Jestliže je zde několik tvrzených právních titulů, pak nelze do doby, kdy jsou sporné vztahy vyřešeny příslušným civilním soudem, zápis do evidence půdy provést. Úvaha správního orgánu o trvání nájemního vztahu je provedena pouze v rámci jeho kompetence posoudit otázku, zda jsou splněny podmínky pro případnou aktualizaci evidence. Úvaha, která je obsažena v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale i prvostupňového rozhodnutí, je dle názoru soudu dostatečná, když je zřejmé, že správní orgány vzaly do úvahy existenci nájemních smluv, které svědčí užívání jiných subjektů, přičemž je zjevné, že byly uzavřeny i smlouvy duplicitní.
- 27 Jak uvedl Městský soud v Praze ve výše zmíněném rozsudku ze dne 24.10.2017 č.j. 11 A 155/2015-58, správnímu orgánu nepřísluší otázku platnosti či neplatnosti nájemního vztahu k jednotlivým půdním blokům autoritativně rozhodnout. To přísluší do pravomoci civilního soudu. Soud nemá důvod se od závěru formulovaného v uvedeném rozsudku odchýlit. Stanovisko soudu ostatně nemůže být pro účastníky řízení překvapivé, neboť uvedený rozsudek č.j. 11 A 155/2015-58 se týká právě žalobkyně a žalovaného a obdobného sporu mezi nimi.
- 28 Pro úplnost soud uvádí, že z úřední činnosti je mu znám rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.3.2016, č. j. 2 As 20/2016-29, ve kterém Nejvyšší správní soud ve vztahu ke shodným účastníkům dospěl k závěru, že pokud si správní orgán učinil úsudek a rozhodnutí pouze na základě čestného prohlášení vlastníka dotčených pozemků, jde o nedostatečný podklad pro vydání rozhodnutí. V daném případě však má soud za to, že jde skutkově o jinou situaci, neboť, jak bylo již výše konstatováno, z odůvodnění obou rozhodnutí je patrné, že jediným důvodem pro závěr o tom, že nejsou splněny podmínky pro provedení změny v evidenci půdy, nebylo pouze čestné prohlášení vlastníka pozemku, důvodem pro negativní rozhodnutí byly nájemní smlouvy, které byly konkrétně uvedeny v odůvodnění obou těchto rozhodnutí.
- 29 Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle ust. § 78 odst. 1 zákona s.ř.s. zamítl.

- 30 Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. června 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu